СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

РІК XCIII. Ч. 224. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 22-го ЛИСТОПАДА 1986 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, NOVEMBER 22, 1986 No. 224. VOL. XCIII.

У ВІДНІ ВІДЗНАЧИЛИ 10-ЛІТТЯ УГГ

Під час пресконференції промовляє Х. Ісаїв. Зліва: Л. Плющ, Т. Венцльова, Ґ. Дамусіс, Н. Світлична і Ю. Орлов.

Відень (УІС „Смолоскип"). — У понеділок, 10-го листопада ц.р., у 10-ліття Української Гельсінкської Групи (УГГ) тут в Меріот Готелі відбулася українська пресова конференція при великій участі багатьох представників преси і правозахисних організацій з різних країн світу.

Конференцію влаштувала Комісія Прав Людини при СКВУ у близькій співпраці організації — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) і „Смолоскипа".

Головою конференції був співголова Гельсінкської комісії Конґресу ЗСА конґ. С. Гоєр, а нею керувала Христина Ісаїв (КПЛ СКВУ). На конференції виступали: Надія Світлична і Леонід Плющ (Закордонне Представництво Української Гельсінкської Групи, ЗП УГГ), Юрій Орлов (голова Московської Гельсінкської Групи), Ґінте Дамусіс (директор Литовського інформаційного центру в Ню Йорку), Томас Венцльова (член Литовської Гельсінкської Групи) і Андрій Сороковський („Смолоскип"), який давав відповіді на питання у релігійних справах.

Для представників преси організатори конференції підготовили пресову течку з матеріялами: меморандуми і звернення КПЛ СКВУ, ЗП УГГ, АОЛПУ і „Смолоскипу", заяви Н. Світличної, Л. Плюща і Т. Венцльови, останній випуск журнала „Смолоскип", інформації про українського письменника Миколу Лукаша, який домагається виїзду на Захід на лікування та матеріяли про 10-ліття Литовської Гельсінкської Групи.

У конференції взяли участь також американські сенатори — Клейборн Пелл, Деніс ДеКонсіні, Пол Сарбейн, члени американської делеґації Орест Дейчаківський і д-р Юліян Куляс та представники інших делеґацій.

Конґ. С. Гоєр у своєму виступі накреслив історію УГГ, поставив наголос на героїчне життя її членів, зі зворушенням говорив про тих, які загинули в ув'язненні, говорив про жорстокі вироки для українців в СССР. Він також відзначив 10-ліття Литовської Гельсінкської Групи, підкреслюючи важливість солідарности політв'язнів в ув'язненні.

Х. Ісаїв говорила, що конференція скликана не лише на те, щоб відзначити 10-ліття Української і Литовської Гельсінкських Груп, але й для представлення тих проблем, які існують в СССР і які пов'язані з Гельсінкським процесом. Вона говорила про важливість діяльности Гельсінкських Груп в СССР та правозахисних груп на Заході, яка довела до того, що уряд СССР плянує скликати конференцію людських прав в Москві і є примушений публічно відповідати на багато звинувачень спрямованих у його сторону. Ізоляція України, говорила вона, довела до смерти чотирьох відомих українських пра-

(Закінчення на стор. 3)

ІЗРАЇЛЬСЬКИЙ АДВОКАТ БУДЕ ЗАХИЩАТИ І. ДЕМ'ЯНЮКА

Тель Авів. — Ізраїльський адвокат, викладач юридичного факультету Тель-авівського університету Гершон Оріон повідомив, що прийняв пропозицію ізраїльської колеґії адвокатів надати допомогу американському правникові Маркові О'Коннорові, який є офіційним адвокатом Івана Дем'янюка.

„Не зважаючи на всі питання, я вважаю, що закон завжди вище особистих почуттів, і кожна людина має право на справедливу оборону, — сказав Г. Оріон. — Я роблю це не заради грошей. Як адвокат, призначений урядом, я не дістану нічого, крім незначної платні".

Батьки Г. Оріона загинули під час Другої світової війни в Польщі від рук нацистів.

За словами Оріона, американський адвокат Марк О'Коннор був би цілком безпорадним без допомоги ізраїльського правника, бо він не знає івриту — державної мови Ізраїля — і не знайомий зі всіми тонкощами законів Ізраїля.

Гершон Оріон був головою військового трибуналу Ізраїля зразу ж після захоплення західнього берега ріки Йордан і брав участь в суді над такими різними особами як ізраїльський екстреміст Моше Лєвінґер і палестинський редактор Башір Барґуті.

Як уже інформовано, суд над Іваном Дем'янюком почнеться 19-го січня.

Український науковець веде досліди над міддю

Міннеаполіс. Мінн. — Квартальник „Медікал Бюлетин", журнал Медичної фундації Міннеасоти, помістив в останньому числі статтю про досліди д-ра Омеляна Лукасевича і д-ра Йосифа Прогаски над впливом міді у поживі на здоров'я, зокрема на відпорність організму на недуги. Стаття ця появилася у зв'язку із дотацією у висоті 418,000 дол., що її отримали ці два науковці на продовжування дослідів у цій ділянці.

Д-р Лукасевич є професором медичної мікробіології і іммунології Медичної школи університету Міннесоти, а д-р Прогаска є професором біохемії в цьому університеті.

Вище згадану дотацію д-ри Лукасевич і Прогаска отримали від Крайового інституту здоров'я та Крайового інституту здоров'я дітей для дослідів у якій стадії розвитку організму мідь має найбільший вплив на самооборону організму проти недуг. Проєкт має назву „Недостача міді й іммунна реакція організму".

Д-р Лукасевич досліджує вплив міді на іммунну реакцію організму уже п'ять років. За цей час він разом з д-ром Прогаскою і іншими дослідниками опублікував у різних наукових журналах кілька статтей про долсіди над міддю.

Журнал „Медікел Бюлетин" подає, що Крайова рада дослідів, щойно додала мідь до листи рекомендованих складників поживи.

Дотеперішні досліди вказують, що недостача міді у поживі шкідлива у початковій стадії розвитку організму.

Радіопрограма „Голос української діяспори" змінила час

Філядельфія (Св. Софія). — З незалежних від редакції та адміністрації програми причин „Голос української діяспори", програма на коротких хвилях, що її передає Товариство Св. Софія щонеділі в Україну та інші країни европейського сходу, де живуть українці, нагло змінила час передачі.

Починаючи від неділі, 16-го листопада ц.р., програму передається через висильню WRNO в Ню Орлінс, Ла., кожної неділі о год. 15:00 по Ґрінічу, центрально-американський час — год. 9-та рано, а східньо-американський час 10-та рано, в діяпазоні 25 метрів, частота: 11965 кгц.

Запити та зауваги щодо програми можна пересилати на руки головного рекактора проф. Леоніда Рудницького на адресу Св. Софії: 7911 Whitewood Rd., Elkins Park — Philadelphia, Pa. 19117.

„Голос української діяспори" є міжконфесійною всеукраїнською радіопередачою, яка вже три роки інформує українців в Україні й поза її межами про події в релігійному і культурному житті українського народу. „Голос української діяспори" є некомерційною програмою; вона немає спонзорів як таких, а діє для добра українців на рідних землях, виключно завдяки щедрости своїх слухачів, добродіїв і меценатів.

В СССР ПОШИРЮЮТЬ ПРАВА ДЛЯ ГРОМАДЯН

Москва. — У висліді триденних нарад Верховної Ради СССР, совєтська, а за нею також західня преса, опублікували деякі з постанов цієї ради, яка в комуністичній тоталітарній системі є нічим іншим, як „гумовим парляментом", тобто інструментом Політбюра, Центрального Комітету КПСС і Ради Міністрів, бо в історії існування Верховної Ради не було ані одного випадку, щоб вона будь-що відкинула, чи змінила, особливо з тих справ, які вже раніше були обговорювані і прийняті на згаданих форумах і потверджені генеральним секретарем ЦК КПСС.

Газети „Правда", „Ізвєстія" та інші помістили інформації про заплямовані зміни в совєтській конституції, які стануть законом щойно від І-го травня 1987 року і на підставі яких громадяни СССР матимуть право займатися приватною конкуренційною торгівлею, виробляти одяг, взуття, меблі, ловити і торгувати рибою, направляти хати, автомобілі, телевізії, радіо, а приватники зможуть, за спеціяльним дозволом, використовувати свої автомобілі як таксівки. Але ці приватні підприємства обмежені тільки до родин. Індивідуальні особи зможуть давати приватні лекції у рамках прийнятої програми навчання, обслуговувати туристів, вільно продавати випродукувані продукти на присадибних землях. В загальному Верховна Рада СССР затвердила 29 додатків до існуючого законодавства. Не вільно буде, під загрозою покарання, продукувати і переховувати, чи продавати зброю, наркотики, медицину і медичні препарати.

Чи ці постанови треба вважати поврненням СССР до приватної системи, у якій очевидно, дозволяється конкуренція? Мабуть ні. Про ці справи досить виразно висловився голова державної комісії праці і соціяльних справ Іван Ґладкі, який заявив, на запитання кореспондентів, що додаткові статті до існуючих законів, цілком фальшиво інтепретують на Заході. Запитаний, чи, наприклад, 30-річний совєтський громадянин, який сьогодні працює на фабриці, може покинути працю і піти у приватне підприємство. На це питання Ґладкі відповів, що практично, він зможе це зробити, але це не було інтенцією Політбюра чи Центрального Комітету КПСС створювати такі чи подібні прецеденти.

Додатки до законів відносяться в першу чергу до осіб пенсійного віку, студентів, домашніх господинь й людей подібних категорій. Значить, кажуть економічні спостерігачі, держава й далі контролюватиме працю своїх громадян і експлуатуватиме робітників так, як це вона робила досі. Вони вказують на подібну ситуацію послуги громаді і обмеженого приватного сектора в Польщі, Мадярщині і Чехо-Словаччині.

Щоб відразу перестерегти своїх громадян перед можливостями спекуляції Боріс Кравцов, головний прокуратор Російської СФСР заявив, що порушники законів будуть строго карані, особливо ті, які захочуть паразитувати на введених нових додатках до законів. Алєксєй Школьніков критикував недбальство в колгоспній системі, розтрачування державного майна і звертав увагу керівникам харківського заводу тракторів в Україні, що вони продукують 14 тракторів на усіх 100 з дефектами.

МОСКВА НАМАГАЄТЬСЯ „РОЗВ'ЯЗАТИ" ПРОБЛЕМУ АФҐАНІСТАНУ

Відень, Австрія. — У звідомленні про порушення прав людини в Афґаністані, приготовлене для преставників на конференцію у Відні у справі европейської безпеки і співробітництва комісією Орґанізації Об'єднаних Націй у справі громадянських війн у світі, говориться про те, що обидві сторони, тобто комуно-московські імперіялісти і їхні місцеві спомагачі, тобто афґанські комуністи, намагаються якнайскорше „розв'язати" проблему Афґаністану усіма доступними їм засобами, керуючись засадою, що усі засоби, які ведуть до визначеної цілі, є добрими.

Не зважаючи на раніше повідомлення про відтягнення з Афґаністану 8,000 совєтських вояків, в тій країні, згідно зі згаданим звітом все ще перебуває понад 120,000 совєтських вояків, не згадуючи про допоміжний персонал, відділи КҐБ, цивільних дорадників з різних ділянок тощо.

Звідомлення було опубліковане цього тижня і передане усім представникам на конференції, які мають за завдання переглянути дію Гельсінкських угод підписаних в 1975 році 33-ма европейськими державами, З'єднаними Стейтами Америки і Канадою в Гельсінках, Фінляндія. Там говориться, що вбивства повстанців і цивільних людей в Афґаністані продовжуються, а в останніх трьох роках навіть збільшилися, мабуть у пляні „генеральної розв'язки" афґанського питання. Як ці питання вміють розв'язувати совєтські лідери і взагалі комуністичні змовники у світлі, усім відомо. Прикладів можна б наводити сотні з Етіопії, Куби, Нікараґуа, Анґолі та багатьох інших країн.

Очевидно, у звіті в багатьох місцях говориться про цілковите потоптання прав людини в Афґаністані, збільшену „ролю" совєтського війська, перебрання контролі над політичними в'язнями, тортурування полонених антикомуністичних повстанців-мугаджедінів, масове бомблення населених пунктів, цивільних і партизанських укріплень тощо.

Тепер Москва, спільно з афґанцями вийшла з новим диявольським пляном переселення принаймні 300,000 афґанців з провінцій дії повстанців до провінцій більше контрольованих совєтськими військами КҐБ і афґанською міліцією. Цей плян передбачає виселення людей з трьох головних провінцій — Конарґа, Ляґман і Пактія, а також створення мертвих зон у прикордонних полосах з Пакістаном й Іраном. Одна і друга держави намагаються допомагати повстанцям чим можуть і обидві домагаються виведення совєтського окупаційного війська.

„Миролюбець" Міхаїл Ґорбачов, який на міжнародному форумі грає ролю „ангела миру", але залізною рукою тримає міцно імперські загарбання, потихо, але послідовно хоче покінчити з проблемою Афґаністану і тому політичні спостерігачі та військові розвідки ЗСА й інших країн переконані, що в наступних кількох місяцях Москва присвятить більше уваги Афґаністанові. При тому вони переводять внутрішні реформи. Наприклад, московські опікуни „вилучили" вже Бабрака Кармаля цілковито від впливу на політику і він був осунений з усіх партійних і державних постів. Також у Вашінґтоні почали ближче приглядатися до афґанських експериментів, ведених Москвою.

В Канаді відбудеться друга сесія Пластового Конґресу Третього

Торонто, Канада — В днях 28-30-го листопада ц.р. відбудеться в Анкестер в приміщеннях Сестер Служебниць, біля Гамилтону, Онт., друга сесія Пластового Конґресу Третього, який розпочав працювати ще в 1982 році, а перша його сесія була частиною IX Зборів Конференції Українських Пластових Організацій, у жовтні 1984 року.

Цю другу сесію попередили місцеві семінарі, які відбулися на терені Канади та ЗСА впродовж 1985 і 1986 років. На них дискутовано проблеми порушені на першій сесії, темою якої був перший головний обов'язок пластуна „Вірність Богові і Україні", як також ці проблеми, які увійдуть у програму другої сесії Пластового Конґресу Третього.

Ця сесія поділена на три головні теми, що їх у ряді доповідей та дискусійних лав порушать учасники і прелеґенти. Першою з тем є „Пласт і вічна українська діяспора", яка розпічне спільні роздумування і відкриту дискусію над усучасненням виховного ідеалу Українського Пласту в діяспорі. Тема буде обговорена насперш у на основі аналізи, яку дасть голова Дослідно-плянувальної комісії при Головній Булаві проф. Іван Винницький, що є головним організатором ПКТ. Далі говоритимуть три доповідачі, життя і праця яких можуть служити живими примірами дискутованої теми, а це поет і літературознавець проф. Богдан Рубчак, канадський кіноматограф, творець ряду фільмів і член СУМ Галя Кучмій і професор української історії пл. сен. Орест Субтельний.

В темі другій буде обговорене питання „Для яких батьків Пласт і теза про душеву непевність батьків сучасної пластової молоді". Як відомо, перша сесія ПКТ, що обговорювала тему „мовної двоторовости" в Пласті, не дістала підтримки учасників. Як консеквент не продовження того тепер буде обговорене питання елітарности Пласту і відродження високого стандарту українства в ньому. Ця тема буде поділена на дві фази. У першій відбудеться панель активних пластових діячів про співдію батьків і виховників у праці з новацтвом і юнацтвом, Дори Горбачевської і Оксани Винницької. У другій, з модератором ст. пл. Романом Ващуком, молоді батьки будуть говорити про безпосередні вигляди для українського Пласту, а це Надя Луців, учителька, Любомир Маркевич, адвокат, Юрій Савицький, архітект, і Ростислав Смик, інженер. На початку цих сесій проф. Іван Головінський проаналізує проблему з точки зору професійного психолога, а на кінці ред. Ольга Кузьмович проаналізує сучасних батьків пластової молоді з перспективи довголітньої пластової провідниці і матері пластової радини.

Вкінці тема третя сесії порушить нові форми і напрямні діяльности Пласту в діяспорі і в ній д-р Атанас Фіґоль розпрацює свою тезу з першої сесії, як Пласт може дати позитивний вклад в розвиток української діяспори, як організація громадсько-політичного типу, проф. Юрій Деревич видвигне твердження, що громадська активізація Пласту повинна базуватися на великих проєктах, а дві учительки українських шкіл Таня Онищук і Віра Андрушків, продискутують потреби українського шкільництва.

Крім цих численних доповідей і панелів у трьох днях сесії заплановані ще і майстерні, під час яких можна буде обговорювати порушені питання.

Сесію відкриє у п'ятницю 28-го листопада 1986 року голова ГПБулави проф. Василь Янішевський, а вступні пояснення дасть проф. І. Винницький.

Сесія триватиме до полудня неділі 30-го листопада 1986 року і має бути закрита о год. 3:30 підсумками і прийняттям рекомендацій. Сесія відкрита не лише для пластунів але для всіх зацікавлених повищими проблемами.

Нічліги і прохарчування є на місці нарад у приміщеннях Сестер Служебниць в Анкестері. Адреса приміщення:

Mount Mary's Villa,
437 Wilson St. East Ancaster
Ont.; тел. (416) 648-4485.

ДОПОВІДЬ ПРО М. ВАСИЛЕНКА В УВАН

Ню Йорк. — Українська Вільна Академія Наук в ЗСА, у своїй серії викладів „Профілі видатних представників української академічної традиції в Києві", матиме доповідь про Миколу Василенка в суботу, 22-го листопада ц. р., о год. 2-ій по полудні тут у великій залі Академії, при 206 Захід 100-та вул. Доповідачем буде д-р Ярослав Падох.

У СВІТІ

У ФІЛІППІНАХ ЗНОВУ розпочались розрухи, організовані переважно комуністами і скрайньо-лівими елементами. Ситуація там, як кажуть політичні спостерігачі, напружена і між прихильниками уряду президент Коразон Акіно і комуністами може в недалекому майбутньому дійти до конфронтації. Акіно заявила, що комуністичні партизани мають до вибору: полагодити у переговорах непорозуміння до 31-го грудня ц.р., або зіґнорувати її заклики і тим самим наразитись на продовження внутрішньої війни та офензиви урядового війська проти них. В середу, 19-го листопада, у великій крамниці вибухла бомба, яка поранила понад 30 осіб. Годину перед тим невідомий вбивник застрелив двох поліціянтів на вулиці в Манілі. Виконано також атентат на колишнього члена крайової асамблеї, захоплено в полон японського підприємця і виконано інші злочини, які мають за ціль дестабілізувати політичну ситуацію у Філіппінах.

ПРИБЛИЗНО 70 ВИБРАНЦІВ антикомуністичних повстанців в Нікараґуа, так званих „контрас", розпочали тепер інтенсивний військовий вишкіл на території ЗСА під командуванням американських старшин. Тому, що Гондурас й інші країни стараються обмежувати табори на повстанців, ЗСА мусять шукати іншого виходу, щоб не залишити на поталу тих, які змагаються за привернення демократичної системи в Нікараґуа проти добре озброєних військ сандіністів, зброю яким доставляє у великій кількості Совєтських Союз. Адміністрація президента Роналда Реґена, використовуючи схвалений Конґресом фонд у висоті 100 мільйонів долярів, розпочала доставляти для повстанців більш модерну зброю і ручні ракети, якими вони зможуть користуватися проти летунських налетів сандіністів та їхні укріплення. Обидві сторони, тобто головне командування повстанців і Державний департамент ЗСА, відмовились від коментарів в цій справі і не назвали місця де повстанці переходять вишкіл.

ДЕЛЕҐАЦІЇ ЗСА І ЛІВІЇ зударились на сесії Генеральної асамблеї Організації Об'єднаних Націй під час того, як совєтський бльок держав і країни Третього світу внесли резолюцію з осудом З'єднаних Стейтів Америки за збомблення Лівії воєнними літаками в квітні цього року у відплату за підтримку міжнародного тероризму. Голова лівійської делеґації Алі А. Трайкі обвинуватив ЗСА „за вандальський акт нападу" і назвав його „варварством XX століття". Сенатор Леррі Пресслер, республіканець з Південної Дакоти, член американської делеґації на Генеральну асамблею, відповів дуже гостро лівійському речникові і повторив причини чому ЗСА вдалися до цих заходів. 24 держави спонзорували цю резолюцію, ініційовану комуно-московськими імперіялістами. Сподіваються, що Генеральна асамблея прийме її більшістю голосів.

АҐЕНТСТВО Юнайтед Пресс Інтернешенел повідомило, що до Нікараґуа прибули нові транспорти із совєтською зброєю призначеною для сандіністів. Між цією зброєю є відносно багато ручних протилетунських ракет не відомо для чого, бо антикомуністичні повстанці „контрас" не розпоряджають летунством. Виглядає, кажуть військові спостерігачі, що частина зброї призначена для комуністичних і лівих партизанів в інших латиноамериканських країнах.

В АМЕРИЦІ

ВИСТУПАЮЧИ В парляменті, прем'єр-міністер Великобританії Марґарет Тачер повідомила про свої переговори з президентом Роналдом Реґеном, що відбулися у його заміській резиденції Кемп Дейвиді. Вона передала членам парляменту роз'яснення Президента З'єднаних Стейтів з приводу обмеженого продажу американських запасних частин для військових літаків Іранові, а також загальну концепцію американської стратеґії в цьому районі. „Ми поділяємо бажання Президента нормалізувати відносини між Іраном і країнами Заходу", — сказала М. Тачер.

БОРЦІ ЗА СВОБОДУ Нікараґуа почали недавно діставати допомогу від З'єднаних Стейтів Америки, яку асиґнував Конґрес. Тепер ЗСА намагаються налагодити забезпечення партизанів зброєю, посилаючи її повітрям і морем, щоб партизани не мусіли робити небезпечні переходи з Гондурасу на нікараґуанську територію. Американські спеціялісти передбачають, що в найближчому часі бої в Нікараґуа розгоряться з новою силою, але підкреслюють, що партизани ще дуже довго не зможуть кинути серйозний виклик сандіністам.

НА АВТОМОБІЛЬНІЙ фабриці в Порт Елізабет в Південно-Африканській Республіці, яку американська компанія Дженерал Моторс продала промисловцям ПАР, після тритижневої перерви відновилася праця. Із 1,800 робітників фабрики лише 200 не прийшли на свої місця праці на час, вказаний в ультиматумі адміністрації, яка оголосила страйк персоналу фабрики незаконним. При американській адміністрації дирекція фабрики в Порт Елізабет дотримувалася так званого кодексу Саллівана, який передбачав рівні права для всіх працівників незалежно від кольору шкіри. Нові власники фабрики, які є громадянами ПАР, не зв'язані цими зобов'язаннями.

ВИСТУПАЮЧИ В ЧИКАҐО, державний секретар ЗСА Джордж Шулц заявив, що З'єднані Стейти Америки залишать в резерві деяку кількість міжконтинентальних балістичних ракет навіть в тому випадку, якщо буде досягнуто угоди з Совєтським Союзом про ліквідацію цього виду нуклеарної зброї. Ця заява була розрахована на те, щоб заспокоїти союзників ЗСА в Европі, які нервово зареаґували на повідомлення про те, що президент Роналд Реґен і совєтський лідер Міхаїл Ґорбачов у принципі договорилися про повну ліквідацію балістичних нуклеарних ракет. Дж. Шулц сказав також, що відмова від балістичних ракет не означає, що Вашінґтон взагалі відмовиться від нуклеарної зброї: в Америці залишаться стратеґічні бомбардувальники і нуклеарні крилаті ракети.

ВІДБУЛИСЯ ПЕРШІ випробування міжпростірного корабля на пусковій площі з того часу, як 28-го січня сталася катастрофа „Челленджера" з сімома астронавтами на покладі. Корабель „Атлантіс", на якому відбулися випробування, знаходився на тій же пусковій площі, з якої стартував у січні „Челленджер". Випробування, в рамках якого з допомогою компютерів симулювався „пуск" головних моторів „Атлантіс", які насправді на ньому ще не встановлені, довелося перервати за 9 хвилин до старту, бо відмовила електронно-вичислювальна машина. Були виявлені прорахунки і в програмі, що симулювала включення трьох головних моторів „Атлантіс".

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 451-2200

Subscription 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00
Для членів УНСоюзу $15.00 річно. За кожну зміну адреси — $1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda"

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Туга з глупотою обнялася

Десять років тому прибула з СССР — насправді з України родина Давида і Файни Ґонтів з їх двома синами та матір'ю названої жінки. З початку листопада цього року вони висловили бажання вернутися до СССР. Американські власті не робили їм ніяких труднощів, а совєтська амбасада з радістю прийняла їх зголошення на совєтську візу. Ґонти випродали все, що мало сяку-таку вартість, щоби здобути ґроші на перелет літаком і вони прилетіли в Москву 5-го листопада цього року. Але відтіль вже не подалися до свого рідного міста в Україні, тільки залишилися п'ять днів у Москві, заявивши рішення — вертатися назад до Америки. Американська амбасада у Москві знову не робила їм ніяких труднощів і віцеконсул особисто інтервеньював у совєтських властей, щоби вони дали дозвіл тій родині на поворот. В минулу неділю вони прилетіли на міжнародне летовище ім. Кеннеді у Ню Йорку і Файна Ґонта мала відвагу признатися, що вона і вся її родина зробили велику і глупу помилку. Мовляв, вони рішили були вернутися до СССР, бо вона „мала мрію", мабуть про своїх дальших свояків і приятелів в Україні, за якими затужили, але як тільки вони опинилися в совєтському літаку усвідомили собі, що зробили дурницю. Файна Ґонта рішуче заперечила, наче би вона сказала, що в Америці жила „як у пеклі" — що розголосила совєтська пропаґандивна служба. Вона виявила, що „протверезило" її домагання аґента КҐБ, який стрінув її на летовищі у Москві і казав кинути на землю американський пашпорт, чого вона не зробила, та „порадив", щоб найстарший 19-річний син негайно зголосився до Червоної армії. Тепер, вернувшись до ЗСА, кожний член родини Ґонтів сяяв радістю.

Можна уявити собі, що коли та родина прилетіла до Москви то всі, з якими хтось із них стрічався, включно з аґентами КҐБ, дивився на них як на людей несповна розуму. Бож 270 мільйонів мешканців Совєтського Союзу мріють про те, щоби видістатися з тієї тюрми народів і дістатися до Америки, про яку всі — всупереч совєтській пропаґанді — знають, що тут є найбільша свобода і найбільший добробут, а тут п'ятеро осіб, які вже були в Америці, і жили добре раптом вертаються до совєтського „раю"!

Це трохи гумористична історія, а трохи подія, варта психоаналізи. У тій історії пов'язана туга за рідним краєм і залишеними там свояками та приятелями. Але й пов'язана тут вірність тій другій батьківщині, якою стала для іміґрантів Америка. Кожний з нас, новоприбулих до Америки іміґрантів, знає з власного досвіду, які враження переживає, поїхавши відсіль до Західньої Европи — Англії, Франції, Західньої Німеччини, Австрії, Швайцарії, Італії. Скрізь там надзвичайна чистота, про яку годі й мріяти мешканцям нюйоркського „давнтавну" чи й мешканцям інших американських — чистіших за Ню Йорк — міст. У країнах Західньої Европи висока культура, чудові музеї, ґалерії образів, театри, каварні й ресторани. Все це принадне і турист з Америки чи Канади, який може ще й знає мову даної европейської країни почуває себе гарно, свобідно. Але, висівши з літака на одному з великих летовищ в Америці — той американський турист відчуває, що вернувся „додому". „Всюди добре, але дома найліпше".

І тому можна зрозуміти кожного з родини Ґонтів, що вони відчули величезну полегшу і радість, опинившись знову в Америці. А труднощі, що їх матимуть, щоб знову загосподаритись, щоб вернутися до давньої праці чи американської школи — це заслужена кара за ту глупоту, яка казала їм вертатися з Америки до „країни рад".

СОВЄТСЬКА ГАЗЕТА „Правда", орган ЦК КПСС, повідомила, що вже закінчились роботи над „похованням" четвертого нуклеарного реактора в Чорнобилі, який вийшов був з ладу 26-го квітня ц.р., а експльозія і нуклеарна радіяція була причиною смерти і поранень багатьох тисяч осіб. Тепер нуклеарний реактор на четвертому бльоці замурували у великий цементовий „гробівець" висотою 195 футів і ніби це мало б бути забезпеченням перед евентуальним виходом нуклеарної радіяції в майбутньому. Два перші реактори вже почали працювати, а реактор на третьому бльоці все ще направляють.

Василь Качмар

УКРАЇНСЬКІ БОЖІ ВОЇНИ

„Нам дай, Боже, за християн і за рідну землю голови зложити і до мучеників причетні бути..."
(За словами Св. Володимира Великого, володаря і Христителя Руси-України).

Божественний Спаситель Христос приніс на цей світ хрест і меч. Хрест — це Божа Правда і страждання за Його Правду, служіння цій Правді аж до саможертви, бо Правда ця — це Бог! Меч, це символ оборони цієї Правди як найвищої ідеї. Меч символізує ідею Божої справедливости. Велич і непорочність геройських учинків українського вояцтва, що від сторіч обороняє святу віру Христову в Україні перед різними „ґунами і батіями" московськими, коренем своїм сягає і міць черпає у метафізиці. Адже ж це істина, що меч українського воїна-лицаря — це знаряддя виміру Божої справедливости супроти всіх гнобителів і лукавих загарбників, зокрема московських, які топчуть Правду Христового вчення і поневолюють Україну. Христове вчення виразно підкреслює, що хто надуживає меча для грабіжницьких цілей, той автоматично стає нікчемним злочинцем.

Христос приніс на землю вічну та незмінну Правду, якою житимуть повсякчасно віруючі народи. Тільки лукаві новітні іроди воюють з отими безспірними законами Творця всесвіту. Вони силкуються вбити Правду Христову, поклавши в основу своєї системи брехню, злобу, нищення, зраду й вбивство. Московські іроди вхопили за рукоять меча вже в XIУ сторіччі та держать його в закривавлених руках. Московські нелюди орудують мечем не в ім'я справедливости, але в ім'я підлоти, розбишацтва і поневолення. Московсько-комуністичні можновладці уважають слушну християнську правду найбільшою небезпекою для самого існування московської деспотії для свого хижацтва й загарбництва, на яких вони держаться. Згідно з Христовими словами, „диявол — це батько неправди та обманства", а вслід за тим московська влада несе всюди те лихо.

Минає уже тисяча років, як українські воїни й увесь український народ засвідчують свою беззастережну вірність і відданість Христовій Правді! Як не диво, що в часі нападу татар на Україну, Київ, розуміється християнський, поставив геройський спротив татарській орді, а на півночі, то є в Московії, татари не зустрінули майже жадного опору. Староукраїнська держава боронилась далі, пересунувши свій осередок на Захід. А що вчинили москалі на півночі? Московські князі станули на наймитівську службу татарським ханам! Отже віра в Христа давала і досі дає животворну силу українським воїнам і всьому народові перетривати всі лихоліття і неволю, накинені лукавими сусідами. Українське християнство на Україні переслідуване Москвою, а проте Христова Церква живе і діє в новітніх катакомбах.

Дух Київського християнства, яким була перейнята староукраїнська держава й весь український народ, дав перед століттями Україні сили перебути довгу добу неволі, не втрачаючи національно-політичної самобутности й, змагаючись віками за власну незалежність. Цей дух належить українській нації, для якої бути самою собою, значить бути християнською. А щоб бути самостійною і християнською державою, то український народ провадить затяжну боротьбу проти московсько-комуністичного безбожництва, та режимної Російської Церкви, яка йому підчинена. Забути заповіти тисячоліття староукраїнської християнської держави, значить втратити самого себе, свою національну духовість, себто свою духову істоту, значиться, християнство української нації і держави стало духовим заборолом проти Москви. Тому український народ змагається під знаменем хреста за визволення України і за визволення Христової Церкви з неволі безбожництва! Український воїн-лицар так довго держатиме меч у руці, як зброю Божої справедливости й правопорядку, аж московські наїзники перестануть воювати з Христовою вірою святою і поки не перестануть безпокоїти землю України. Україна в 1917-20-их роках перша й сама підняла меч проти московського комуністичного демона злоби і нищення. Україна єдина тоді й досі є отою тамою проти заливу московського комуністичного безбожництва та поневолення усього вільного світу. І як у ті революційні часи, так теж і в наш лютий час, Україна відмінно від зматеріялізованого світу, покищо вільного, в боротьбі з лукавою Москвою, руководиться не спекулятивними калькуляціями матеріяльних зисків чи втрат, але: тільки шляхетним ідеалом Христової Правди на землях України й у цілому Божому світі!

Стимул Христового вчення звучить: „Сила в Правді, а не правда в силі"! На варті цієї — Сили в Правді — стояли в минулому, як і теж у сучасному дивному світі, воїни української моральної християнської зброї. Хоча світ під цю пору переживає кризу моралі, то все таки треба ствердити банк-

(Закінчення на стор. 4)

Юрій Р. Рибак

ПІЗНАЙМО НАШІ БАНКОВІ УСТАНОВИ

У Філядельфії маємо три банкові українські установи: дві щадниці і одну кредитівку. Вони поділились на дві групи: одна у власних будинках, а друга урядує за бюрком у чужому приміщенні. Між щадницями були довгі переговори відносно злуки, одначе як було на початку так і залишилось... до сьогодні.

Коли ж згадуємо Українську Щадницю та Кредитівку „Самопоміч", то маємо на думці чи пак на увазі дві найбільші одиниці, спільне майно яких осягнуло суму 80 мільйонів долярів. Вони недавно перенесли свої централі в околицю найбільшого і найновішого скупчення українського поселення, щоб тим способом забезпечити собі клієнта.

Щадниця має змогу і дозвіл збирати капітал від кожної людини без різниці національности, раси і релігії і це можна завважити у розвої установи як теж в обслузі двомовністю. Кредитівка законом обмежена до одної точно визначеної групи людей себто членів „Самопомочі", тому її капіталозбір обмежується, а в урядуванні лунає українська мова.

Кредитівка дає безплатне, обмежене життьове забезпечення, а Щадниця забезпечує дорогоцінності та вартісні папері,винаймаючи вогнетривалі скриньки. Обі ж установи теж різняться у тому, що інакше обраховують відсотки від ощадностей відносно висоти та часу. До того Щадниця увійшла у ділянку співучасти у власності реальностевого майна, доказом чого є комерційний комплекс. На жаль, прийшло розчарування, бо українські підприємці тим як слід не зацікавились.

Кредитівка належить до ЦУКА — великої на наші відносини Централі Українських Кооператив Америки, що охоплює понад 30 членів-кредитівок. Щадниця не має своєї української централі, хоча було їх колись чотири на території ЗСА. Все ж таки прояви співпраці завважено під час останнього їхнього з'їзду у Філядельфії.

Кредитівка оперта на членах з кооперативною ідеєю, яку, на жаль, нині — у багатьох випадках — можна б порівняти до віруючого в Бога, що не ходить до церкви. Щадниця не має особливої ідеї і тому мусить втримувати високий ступінь професіоналізму.

Зустрічаємось з дуже відрадним явищем, бо під час недавньої кризи банків наші обидві установи вийшли переможно, а це завдяки фаховому проводові, що примінив правильну політику інвестиції. Провід іде з духом часу і старається модерну технологію використати для діловодства та нав'язує зв'язки з установами американського банкового світу звідки черпає інформацію та орієнтується, що діється у їхній бранжі.

Пригадуються слова св. Письма „Дай Богові, що Боже, а кесареві, що кесаря". Як же це розуміти у примінені до банків?

Наші банки — де факто — є інструментами, що відповідають повній контролі організації і діловодства державним законам. І тут вони мусять повністю з усього вив'язуватись, щоб не втратити права на існування. З другого боку вони мають свою автономію і різняться від американських братів і сестер тим, що зиски віддають українській громаді у формі дотацій і запомог, фінансують різні українські проєкти, а що найважливіше уможливлюють українській громаді будову і розбудову реальностевих об'єктів, за які чужі фінансові установи жадали б вищі відсотки — а може зовсім не вважали б гідним фінансування!

Не забуваймо, що українське банківництво в ЗСА зачало було форму установ, обсяг діяльности яких дуже обмежувався і не було багато услуг для клієнтів. Ще пригадується, коли члени домагались відкриття чекових конт і поширення різного роду позик. І що сталось? Сповнився сон не одного, бо нова дереґуляція та зміна статутів створили наші установи хоча не по назві то по роді услуг дійсними банками!

Наша пересічна українська людина хоча не розпоряджає великим капіталом, що вимагає вибагливого плянування, знайшла у своїх установах форму банку, яка відповідає її вимогам. Тому і вона хоча не суспільно, то бодай частинно використовує услуги наших банків. Немає сумніву, що вона шукає за найвищими користями, одначе при рівних собі чужих банках таки клич „свій до свого" і гордість видіти українську установу у розвої та на списку у журналах поруч інших місцевих банків таки вирішує. Очевидно, що фаховість проводу і довір'я скріплюють позитивне наставлення нашої людини. На жаль, віддаль від дому до банку є важним у вирішуванні і приходиться для вигоди і заощадження часу патронізувати сусідні банки. Наші установи заохочують полагоджувати справи поштою та не все воно виходить. Може у майбутньому справа зміниться, коли людина полагоджуватиме свої справи з дому при допомозі компютора.

Велике признання у розбудові наших філядельфійських банків належиться нашому жіноцтву, вдячність якого створює привітне довкілля. У цьому клієнт почувається не числом, а людиною, а мури банку виповнюються родинним теплом...

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про „срібну ложку" і її наслідки

Є в американській розговірній мові таке відоме окреслення на дітей із багатих родин, що вони „родяться із срібною ложкою в устах". В останніх місяцях цей вислів часто повторяється на сторінках американської преси та в телевізійних програмах із запитанням, що ця „срібна ложка" у висліді приносить і до чого допроваджує добробут.

Тема багатства поодиноких родин у ЗСА — це нічого нового і вона ніколи не сходить із сторінок преси, зокрема брукової, в якій любуються описами життя родин мільйонерів, а зокрема різними їх скандалами.

Але тепер думки на тему дітей багатих американців стали поважні, аналітичні — з бажанням розглянути проблему із усіх сторін і найти відповідь, чому саме багато із дітей, що „вродилося зі срібною ложкою в устах" ідуть шляхами, які зовсім не приносять чести ані їм ані їхнім батькам.

Причину до цього загального зацікавлення цим питанням дали, правду кажучи, таки „сенсаційні" випадки смерти, двоє молодих, багатих, гарних та вихованих у найкращих приватних школах дівчат із нюйоркської „сметанки", і арештування сина кандидатки на віцепрезидента ЗСА за торгівлю кокаїною.

Але нас не цікавлять самі події, як такі, бо про них наші читачі могли обширно прочитати. Для нас, однак характеристична є реакція на ці події, яка дозволила нам вглянути краще у спосіб життя і сумнівні привілеї цих дітей із багатих родин. Власне кажучи, цими привілеями є гроші, і вони відограють головну та ключову ролю у тому кудою ці діти ідуть. І тут преса явно, у ряді поважних статтей, порушує питання сьогоднішнього покоління батьків, яке, звичайно, надто зайняте своїми справами, погонею за успіхом матеріяльним чи соціяльним, щоб поважно підходити до виховання дітей. Другим лихом, яке підносять у статтях, стало щораз більше число розводів, у яких діти найбільше відчувають брак справжнього родинного життя і батьківської опіки. І в одному і другому випадку батьки легко і можливо бездумно розв'язують проблеми, а з тим і очищують свою совість, при допомозі грошей. Коли діти малі — гріш оплачує легко різні няньки, „бейбіситтери" чи цілоденні люксусові садочки. Коли діти старші, то замість вести з ними розмови, спрямовувати їхні погляди на життя і його проблеми, батьки дають їм скільки захочуть грошей, — хай „ідуть забавитися". У висліді неповнолітні ще дівчата і хлопці пересиджують ночами в різних нічних льокалях, у яких, маючи подостатком грошей можуть оплатити і нелеґальний алькоголь і різного роду наркотики. А у віці вищих студій — найкращі т.зв. „айві ліґ" коледжі не можуть і не хочуть нічого зробити в напрямі необмеженої свободи життя їхніх студентів, коли в тому незацікавлені батьки.

Щораз частіша професійна праця жінок, навіть саме в родинах, де другий заробіток не є життьовою конечністю ще більше залишає дітей напризволяще. Тому саме, здається поважна публічна американська опінія б'є тепер на сполох і тому стільки говорять та пишуть про дітей, які мають все, за виїмком родинного тепла.

В українській спільноті, можемо з полегшою ствердити, не має багато ще дітей, щоб родилися із „срібною ложкою в устах" і, на щастя, ще не трапляються такі випадки, як ті, що стали причиною до застанови в американському світі. Але слідкуймо за цією темою уважно, бо і у нас уже є родини, в яких матеріяльний добробут стоїть на першому місці і в нас є матері, які працюють не з конечности, а з бажання вирватися із вузького домашнього кола. Вважаймо щоб і ми десь на шляху до того вимріяного добробуту не втратили наших дітей!

О-КА

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

ПРО БУДИНКИ ДЛЯ СЕНЬЙОРІВ

У часописі „Свобода" з 6-го листопада ц.р. прочитала я із зацікавленням коротку статтю чи нарис, Марти Р. п.з. „Недільним пополуднем..."

Я — пенсіонерка, можна сказати з досвідом, особливо уважно прочитала про „Будинки для старших людей" в ЗСА. Залишилося досить пригноблююче враження. Про такий же будинок у Канаді авторка згадала більш позитивно.

Мені кілька років тому довелося прочитати в якомусь нашому журналі про „Дім для старших громадян" у великому місті Західньої Німеччини, здається, в Гамбурзі. Там побудовано, недалеко один від одного, два багатоповерхові апартаментові будинки: один для старших громадян, другий для самітних матерів із дітьми. Утворилося чудове співжиття поміж мешканцями цих будинків. Самітні мами можуть знайти з-поміж старших сусідів солідних поважних людей, які охоче доглядають їхніх дітей поки вони десь працюють. А сеньйори(ки) відмолоджуються й бадьорішають, деякі мають трохи обов'язків, зайняті працею та й спостерігаючи навколо молоде, життєрадісне „сусідство".

На мою думку — то дуже добра розв'язка проблеми найстаршого й наймолодшого поколінь.

Л. Дончук

Філядельфія, Па.

ПОЛІЦІЯ СХІДНЬОЇ Німеччини заарештувала 69-річного американця Джана Раннінґса, мешканця Сієтл, Вашінґтон, за те, що він виліз на Берлінську стіну і бив по ній молотом. Власті Східнього Берліну добре знають Дж. Раннінґа, 4-го жовтня з одним зі своїх західньоберлінських приятелів він влаштував демонстрацію, вилізши на стіну. Обох заарештували, однак американця незабаром випустили, а німця затримали. На знак протесту американець знову влаштував демонстрацію. Його знову заарештували і випустили вже разом з німцем. Тепер Раннінґс вирішив не тільки демонструвати проти „стіни ганьби", але й зруйнувати її.

Леся Шанта

КНИЖЕЧКА ДЛЯ ДІТЕЙ

„Хлопчик з казки", Олександра Копач, Видання ОПЛДМ, Торонто, Канада, 1986, 64 ст. ціна 5.25 дол. можна набути: Арка і Арка Захід, Торонто.

Доктор Олександра Копач, довголітня учителька та директорка перших Курсів Українознавства в Торонто, авторка книжечок для молоді, знову збагатила українських книжковий ринок появою своєї книжечки — „Оповідання у мініятюрах".

Книжечка, величини 5 на 8 інчів, видана коштом ОПЛДМ, Торонто, на гарному папері з м'якою, легкою обкладинкою, по-мистецьки оформленою знаною нам ілюстраторкою-мисткинею Ніною Мудрик-Мриц. Не менше мистецькі ілюстрації й Галини Новаківської, у пастелевих кольорах, що прикрашають та збагачують сторінки малої книжечки.

„Хлопчик з казки" — це прекрасна збірочка коротеньких мініятюр, добре заплянованих. Вони живі, яскраві — от хоча б такий уривок:

— Ніжки мене болять.
— Та ж вони молоденькі, ще й п'ять рочків не мають.
— Знаю, але болять.

Став перепочити маленький, аж тут несподівано киця стриб — О, киця! Киць... киць... І про ніжки забув, чимдуж за котиком побіг.

А той на сходи, до білого дому і „м'яв, м'яв". Ніхто йому дверей не відкрив, не привітав.

— Дивись, бабуню! Кітка вже до інших дверей і знов своє м'яв... м'яв... Може вона листи носить?

Авторка щиро з любов'ю розповідає образними шкіцами про життя української родини на еміґрації, вплітаючи вміло в сучасність — минуле.

„Поцілувала баба дівчинку, обтулила коциком маленьку, погладила зайчика, поправила на ліжечку Нани лялю Лілю і задивилася на жовтенького ведмедика... Чорноволосе дівчатко так сердечно обняло свого улюбленця. А він же такий старенький. Йому ж бо тридцять років! Це ж „Мисьо" її тата. Нана з ним спить, до школи носить, до шпиталя носила і всім про нього розказує. ТАТІВ ведмедик! ТАТІВ".

У невимушених пливучих, з легкою мовою шкіцах (цитую):

„Зелено всміхається ранок у золотій авреолі Господньої ласки. З блакитно-сивої його намітки пташата видзьобують звуки і, граючись ними, кидають їх на дерева, кущі, на хатки, сповиті ранньою сонністю. Від їх гомону люди в хатках змотують свої сни, прокидаються...."

Авторка заторкує чи не найважливіші моменти у вихованні малюків, на чужині — батьками і бабцею та дідусем.

Різдвяні звичаї — перша зірка! Таке всім нам близьке почуття. Та ж і ми, так як унуки бабуні в книжечці д-р Копач, бігали до вікон, виглядали й нетерпляче очікували ...„Тої Таємничої Першої Зірки". А тоді словами авторки — „Колядка сповняє хату. Тихесенько блимає свічка на столі, замріяно зоріють ялинка і серця трьох поколінь. Маленькою ручкою Ісусик — Дитятко благословить доглибинну зустріч з Україною"...

Збереження рідної мови в хаті, рідної пісні, любов до далекої, ніколи небаченої батьківщини, любов до природи, до людей, до близької родини, вечірня молитва... невимушене релігійне виховання, родинні розмови з малим про дуже глибокі філософічні питання, як страсті, смерть... — це тільки мала частина тематики, яку заторкує д-р Копач на сторінках своєї маленької книжечки.

Авторка має око, вухо, і душу правдивого пристрасного збирача — родинних цінностей. Вона по-мистецьки, з любов'ю передає свої враження, почування, відкриття про наше родинне життя тут на чужині. І цим її збірочка унікальна. Ніхто бо ще досі на еміґрації не описав таким способом наше найінтимніше родинне відношення, наші радості, нашу журу про майбутнє.

Д-р Копач у своїй збірці безпосередніми розповідями неначе зовсім припадково показує дорогу нашим молодим людям, новозаснованим родинам, та й старшому поколінню — скільки радости, приємности та яка необмежена можливість для нас порозумітися з нашими рідними.

І які магічні слова: тато — мама — баба — дідо, в словнику і в душах наших найменших. Двері для їх виховання широко відкриті — треба тільки потрудитися...

Книжечка д-р Копач заповнила прогалину в найбільше потрібній ділянці — наше співжиття з молодими і наймолодшими ґенераціями, так потрібне для збереження нашої українськости в діяспорі. Це книжечка, що її з великим зацікавленням та користю прочитають батьки, і ті, що плянують бути ними, дідусі, бабці, але в першій мірі доростаюча молодь (Курси Українознавства — де вона повинна бути обов'язковою лектурою) — щоб очима малюків могли збагнути глибину нашої української душі.

Філядельфійський Комітет Оборони Національних і Людських Прав України
влаштовує
в неділю, 30 листопада 1986 р., год. 3-тя по пол.
в залі Академії св. Василія Великого
при 711 Fox Chase Road, FOX CHASE, Pa.

ВІДЗНАЧЕННЯ 10-ЛІТТЯ Української Гельсінкської Групи

КОНЦЕРТОМ

УЧАСТЬ БЕРУТЬ:
Дівочий Хор „ВЕСНІВКА" з Торонто, Канада
дириґент **Квітка Зорич-Кондрацька**
д-р Ніна Строката-Караванська
Надія Світлична

Квитки вступу до набуття в українських крамницях „Дора", „Фантазія", „Космос", „Орійон" і Ганусей та в членів Комітету.

Ціна квитків $12.00, емерити і студенти $10.00, квитки на концерт і коктейл $25.00.

На концерт виїде автобус з дільниць:
1) 24 і Poplar вул. 1:40 по пол. Зголошуватися до п. М. Филипович, тел.: 236-3938
2) Вознесіння — Френклін вул. — год. 2-га по пол., п-ні Новаківська, тел.: 923-3907
3) На вул Broad, заля „Тризуба", о год. 2:15 по пол., тел.: 236-8938 — „Космос".

Зголошення приймається **до 26-го листопада ц. р.**

Наукове Товариство ім. Шевченка в Ню Йорку
запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

з циклю — *Неповторний Львів* на тему

ЛЬВІВСЬКИЙ ПОЛІТИЧНИЙ СВІТ

яку виголосить

Іван Кедрин-Рудницький

що відбудеться
в суботу, 29-го листопада 1986 р., о год. 6-ій веч.
в домі НТШ в Ню Йорку, Н. Й.
при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вул.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Отсим повідомляю шановних самбірян, які зложили свої датки на видання книжки
д-ра Ю. Рабія п. н. „Княжий город Самбір",
що усі зібрані гроші, я передав на руки Ярослави Рабій.

Загальна сума датків	$1,961.82
Дивіденда	1,371.99
Разом	$3,333.81

З цього часу Ініціятивний Комітет Самбірян перестав існувати.

Богдан Лівчак

ФОНД ОБОРОНИ ІВАНА ДЕМ'ЯНЮКА

Сидячи вигідно в хаті й читаючи це оголошення пам'ятаймо, що
ОДИН З НАС НЕ МАЄ ЦІЄЇ МОЖЛИВОСТИ!
Простягаючи руку, щоб виключити електричне світло
пам'ятаймо, що . . .
Є ОДИН УКРАЇНЕЦЬ, ЯКИЙ ЦЬОГО ЗРОБИТИ НЕ МОЖЕ!
ЯСКРАВЕ СВІТЛО ОСВІЧУЄ
камеру Івана Дем'янюка безперервно.
ЯСНЕ СВІТЛО ПРАВДИ ГОРИТЬ
у серці Івана Дем'янюка.
УВЕСЬ НАРОД Є НА РОЗПРАВІ В ІЗРАЇЛІ!
Молитви і фінансова допомога є негайно потрібні!
Прохаємо посилати свою пожертву на адресу:

THE JOHN DEMJANIUK DEFENSE FUND
P.O. Box 92819
Cleveland, Ohio 44192

Цей фонд є спонзорований виключно родиною Дем'янюків.

Листопад — це місяць Українських Воєнних Інвалідів.

Вшануйте в листопаді велику жертву своїх інвалідів Визвольних Змагань і зложіть щедрий даток на Національний Листопадовий Дар Українським Воєнним Інвалідам.
Датки проситься пересилати на адресу:
SOCIAL SERVICE OF UWV, 1321 W. Lindley Ave., Philadelphia, Pa. 19141

У Відні...

(Закінчення зі стор. 1)

возахисників і до жорстоких репресій України. Вона поставила вимогу звільнити всіх політв'язнів, відкрити Україну для світу, мати західні посольства і консульства у Києві і Львові.

Н. Світлична сказала, що 10-ліття УГГ співпадає з Гельсінкською конференцією у Відні, що є дуже характерне для Гельсінкського процесу і його розвитку. Трагічна доля членів УГГ не дозволяє святково відзначити це 10-ліття, але заставляє нас говорити про здобутки і втрати. Ізоляція України від світу не дозволяє її громадянам мати прямий зв'язок з Заходом. У час, коли УГГ стала об'єктом ненависти Гельсінкського процесу в Кремлі, це заставляє всіх мати велику пошану до УГГ і її членів, давати їм всесторонню підтримку, це заставляє всіх правозахисників в СССР і на Заході рятувати Гельсінкські ідеали.

Л. Плющ відзначив, що Гельсінкські принципи існували у дисидентському русі ще в 1968-69 роках. Він говорив, що жадна міжнародна проблема не може бути розв'язана, якщо у розв'язці її не беруть участи самі народи. Національний визвольний рух України, народів Прибалтики, кримських татарів є доказом того, що без свободи людини не може бути свободи народу і навпаки — без свободи народу не може бути свободи людини. Він говорив про нові інформації з України — про важко хворих у цей самий момент, коли відбувається Віденська конференція — М. Гориня, М. Горбаля, Л. Лук'яненка, І. Кандибу, В. Калиниченка, П. Рубана й інших, які перебувають при смерті.

Ю. Орлов, відзначаючи 10-ліття Української і Литовської Гельсінкських Груп, наголосив, що Україна, як ніхто інший понесла і дальше несе найбільші жертви серед всіх народів СССР, і що українці, як ніхто інший, дальше боряться за свою свободу, твердо стоячи на своїх принципах. Західній світ повинен високо оцінити вклад українців в рух опору в СССР.

Г. Дамусіс і Т. Венцльова говорили про 10-ліття Литовської Гельсінкської Групи і про солідарність ув'язнених правозахисників різних національностей, зокрема українців і литовців.

А. Сороковський давав обширні відповіді на питання у релігійних справах, про Українські Церкви та 1000-ліття Хрищення України.

В українській пресконференції були заступлені кілька десятків пресових органів і аґентств та представники різних правозахисних груп. Серед них були: „Ді Прессе", АП, АФП, ТАСС (Д. Фадеєв, Москва), „Вельт", АПН (Москва), „Франкфуртер Альґемайне цайтунґ", ЦПА (Тайпей), „Торонто Сан", „Голос Америки", радіо „Свобода", Кат-пресс (Відень), „Гельсінкі Воч", Міжнародна Амнестія, Міжнародна Гельсінкська Федерація, естонська і литовська преса, кореспонденти з Японії, Голляндії й інших країн.

Обширні інформації про пресконференцію зразу подали великі пресові органи: „Франкфуртер Альґемайне Цайтунґ", „Ді Прессе" (Відень) та інші. Кілька днів перед пресконференцією Х. Ісаїв і А. Сороковський дали обширне інтерв'ю для канадської Сі-Бі-Сі англійською і українською мовами, а в день пресконференції А. Сороковський дав інтерв'ю для „Голосу Америки".

Вимоги і пропозиції

У своїх меморандумах і зверненнях на Віденську конференцію українські організації висунули такі вимоги і пропозиції:

КПЛ СКВУ: пов'язати питання людських прав зі справами миру і безпеки; відбути багатосторонні і двосторонні зустрічі у справі узаконення міжнародніх стандартів людських прав та порушування культурних і мовних прав національних груп і меншин; відкрити західні консульства у Києві і Львові, збільшити західні радіопередачі на Україну та уможливити доступ західніх журналістів в Україну; звільнити всіх українських політв'язнів; подбати, щоб введено в життя ту частину Гельсінкських угод, в якій говориться про свободу віровизнання для всіх релігійних груп і щоб було леґалізовано Українську Православну і Католицьку Церкви; розглянути і прийняти резолюцію Оттавської конференції у справі людських прав. Підсумки і рекомендації КПЛ СКВУ закінчуються ствердженням: „Якщо не буде пошановано людських прав — тоді неможливо буде осягнути головну ціль — мир і безпеку для всіх".

ЗП УГГ: розслідити всі зловживання людських прав, про які пишеться в документах УГГ; забезпечити свободу віровизнань і діяльности різних релігійних груп; знести цензури і всі ідеологічні обмеження та уможливити українському й іншим народам та національностям СССР право на вивчення свого минулого і свобідно розвивати свою культуру; включити Україну, як повноправного члена, в Гельсінкський процес, у зв'язку з тим, що на Україні розташовано велику кількість нуклеарних ракет і атомних електростанцій, включити Україну, члена-основоположника ООН, на рівних правах в усі міжнародні інституції, які займаються справою роззброєння і атомної енергії; пропонується, щоб країни-сиґнатори Гельсінкських угод відкрили в Україні свої посольства і консульства і щоб в Україні були акредитовані західні журналісти і пресові аґентства.

„Смолоскип" і вашінґтонський Комітет Гельсінкських Ґарантій для України: поставити кінець ізоляції України і включити її в Гельсінкський процес. Країни-сигнатори Гельсінкських угод повинні відкрити в Україні свої дипломатичні місії, мати безпосередній культурний і економічний зв'язок з Україною та мати там своїх кореспондентів; домагатися звільнення ув'язнених і засланих членів Української Гельсінкської Групи та зупинити переслідування тих, які є на волі; проголосити амнестію для всіх політв'язнів (в СССР), звільнити Ю. Шухевича з заслання та дозволити йому виїхати з родиною до країни його вибору; зупинити русифікацію і всі інші форми культурного і етнічного етноциду, що уряд СССР практикує у всіх неросійських республіках; домогтися права на відкриту діяльність Української Католицької і Православної Церков та припинення переслідувань українських протестантів і жидів.

АОЛПУ: домогтися, щоб в СССР відкрито діяли Гельсінкські групи і відкрито стежили за виконанням Гельсінкських угод без загрози бути переслідуваними; домогтися, щоб в ім'я духу Гельсінкських угод СССР звільнив з ув'язнення і заслання всіх членів Української Гельсінкської Групи та дозволити їм еміґрувати до країн їхнього вибору; домогтися, щоб СССР дозволив різним харитативним організаціям нести безпосередню допомогу жертвам чорнобильської катастрофи.

ВЕЧІР К. ЗАРИЦЬКОЇ—СОРОКИ

Ню Йорк. — Вечір, присвячений К. Зарицькій-Сороці, що його влаштовує Пластовий Курінь „Верховинки", відбудеться тут у суботу, 22-го листопада ц. р., о год. 4-ій по полудні в Українському Інституті Америки, при 2 Іст 79-та вулиця.

ЗГІДНО З ІНФОРМАЦІЄЮ президента Рональда Реґена, ЗСА припинили доставу американської зброї, запасних частин й амуніції до Ірану. Крім того Адміністрація вичерпно поінформує обидві палати Конґресу про „засекречену ініціятиву" Уряду у справі Ірану і Близького Сходу взагалі. Очевидно, представники Уряду говоритимуть тільки про те, що можна говорити, а додаткові інформації отримають лідери конґресових комісій. Офіційні речники Ірану покищо не зайняли до цього зарядження свого становища.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ і Білий Дім видали комунікати, в яких сказано, що присуд, винесений американцеві Юджінові Гасенфасові, не був несподіванкою. В комунікаті Державного департаменту зокрема сказано: „Нікараґуанський уряд зфабрикував процес з єдиною метою — привернути до нього максимум уваги. Процес і присуд є порушенням як міжнародних, так і нікараґуанських законів". Комунікат Білого Дому був більш ляконічним. Речник Уряду сказав, що вирок був винесений ще перед його офіційним проголошенням.

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. мґр Рожі Шуль,
нашої Приятельки і Учительки музики наших дітей, як також у близьку річницю смерти
бл. п. інж. Михайла Шуля,
товариша праці у газівні у Львові
складаємо 50.00 долярів на БІДНИХ ДІТЕЙ в АРҐЕНТИНІ.
Інж. Петро і стефанія САВЧИН
•
Д-рові Андрієві висловлюємо наші щирі співчуття.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 19-го листопада 1986 р. на 94-му році життя відійшла на Вічний спочинок у Відні, Австрія, наша Найдорожча
МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

бл. п.

ОЛЬГА ЛЕВИЦЬКА

вдова по інж. проф. Всеволодові Левицькому

В смутку:
син — ВОЛОДИМИР ЛЕВИЦЬКИЙ з родиною в Уфі
донька — МАРІЯ РЕЙНАРОВИЧ з чоловіком ЛЕВОМ
внука — АНЯ БОРИСЕНКО з донечкою НАТАЛКОЮ

Залишила українську віденську парафіяльну громаду св. Варвари в якій прожила від Другої світової війни, та щирих опікунів з дальшої родини інж. Івана і Галю Жупників та з приятелів п-ні Марію Цівань.
•
В день похоронів у Відні, в СЕРЕДУ, 26-го ЛИСТОПАДА 1986 РОКУ буде відправлена
СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ
о год. 8-ій ранку в церкві св. Духа при 160 Норт 5-та вул. в Брукліні, Н. Й.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 31-го жовтня 1986 р. в Йонкерсі, Н. Й. відійшов у вічність
наш Дорогий
ТАТО, ДІДО І ПРАДІДО

бл. п.

ІВАН ДРАБИК

учасник Визвольних Змагань у рядах Української Армії і Січових Стрільців та кол. дяк в Україні і на еміґрації, уроджений 28-го червня 1900 р. в м. Нараєві, пов. Бережани, Україна.

ПАНАХИДИ відправлено 1-го і 2-го листопада 1986 р. в похоронному заведенні Дучинські-Черко, Йонкерс, Н. Й.
ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 3-го листопада 1986 р. в українській католицькій церкві св. Михаїла, Йонкерс, Н. Й. Тлінні останки Покійного зложено на цвинтарі Mount Hope

У глибокому смутку:
дочка — АГАФІЯ СЛОЙКА з мужем ОЛЕКСОЮ і дітьми ЛЮБОЮ, ЗЕНОНОМ і РОМАНОМ з дружиною ПОЛЕЮ і донечкою ЕШЛІ
дочка — ЯРОСЛАВА ҐУДЗОВАТА з дітьми АНДРІЯННОЮ і ОКСАНОЮ
та Родина в Україні і Арґентині

Пластуни і СУМА в Баффало спільно відзначили І-го Листопада

В неділю, 2-го листопада, численно зібралися в каплиці Пречистої Діви Марії члени пластової Станиці та члени Осередку СУМА ім. Лесі Українки в одностроях та прапорами, щоб вислухати Службу Божу та Панахидою в молитві вшанувати пам'ять всіх тих, що життя своє віддали у боротьбі за волю України. Крім ряду прапорів пластових та сумівських, були ще прапори СУА та українськи американських ветеранів.

Після звітування бунчужного ст. пл. Мирона Депутата станичному пл. сен. Ярославові Пришлякові, та булавного Андрія Крупи голові Осередку СУМА Наталці Крупі, учасники Апелю, привітали та віддали почесть прапорам пластовим кличем — „Сильно! Красно! Обережно! Бистро!" та сумівським „Честь України готов боронити!"

Апель розпочато святочним словом про значення Листопадового Зриву, яке виголосив ст. пл. Андрій Пришляк. Сурмач ст. пл. Петро Коритко чутливими звуками сурми передав мелодію пісні „Ніч вже йде". Вставши з місця хвилиною мовчанки всі віддали поклін упавшим героям.

Для вшанування пам'яті, річниці смерти (помер І-го листопада 1944 р.) Великого Пастиря Української Католицької Церкви та Добродія української молоді і дітвори Митрополита Андрея Шептицького згадку промовив пл. юнак Марко Плешкевич. Опісля слідували точки програми: відспівання всіми присутніми неначе другого славня пісні „Гей, у лузі червона калина"... Виголошені декламації переплітались стрілецькими піснями, що їх співали усі присутні в обширній шкільній авдиторії.

Кінцевою точкою програми був виступ сумівців Андрія Крупи, Михайла Михальчука та Михайла Седлярчука, які рецитацією передали славу та величне значення Акту Листопада. Кінцевими звітуваннями, пластовими та сумівськими кличами — привітами та відспіванням національного гимну закінчено святочний Апель.

Слід згадати про влаштовану гарну декорацію, на тлі якої проходила ціла програма. Над великою картиною ратуші Львова (кисти пендзля покійної мисткині Тетяни Душенко), яку з обох сторін огортали китиці живої свіжої калини, виднів позолочений напис — „1918-Листопад — 1986". Поруч — картина, також заквітчана китицями калини, Великого Святця Митрополита Андрея Шептицького.

Спільний виступ молоді з короткою програмою присуяні прийшли з одушевленням.

Братчик Славко

ОБОРОНЕЦЬ АМЕРИКАНСЬКОГО громадянина Юджіна Газенфаса, який пережив летунську катастрофу над територією Нікараґуа, попав в руки сандіністів і був засуджений так званим „народним судом" на 30 років в'язниці, не вноситиме відклику до вищої судової інстанції. Адвокат Сотельйо Борґен заявив, що в Нікараґуа такий відклик нічого Газенфасові не допоможе і тому радше треба почекати на помилування президента Даніеля Ортеґи, до якого звернулася родина і деякі громадські організації в ЗСА.

Повідомлення

Патронат і Дирекція б. Української Мистецької Студії у Філядельфії подають до відома громадянству, що гроші виручені з продажу Дому Студії при 2322 Паплер вулиці були в цілості, разом із відсотками, передані до фондів Мистецької Фундації для вжитку на видавничі і виховні цілі.

(—) Олександер Зелінський
Голова Патронату

(—) Петро Мегик
Адміністратор Студії

У глибокому смутку повідомляємо Рідних, Птнятелів і Знайомих, що в середу, 19-го листопада 1986 р., о год. 2:30 по пол., на 62-му році життя, після тяжкої недуги відійшла у Вічність
наша Незабутня ДРУЖИНА, МАМА і БАБУНЯ

бл. п.

МАРІЯ ТВЕРДОВСЬКА
(уроджена КЕЙС)

ПАНАХИДА буде відправлена у п'ятницю, 21-го листопада 1986 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в суботу, 22-го листопада 1986 р. о год. 10:30 ранку з церкви св. Юра в Ню Йорку, а відтак на український православний цвинтар св. Андрія Первозванного в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку:
чоловік — МИКОЛА
дочка — ІРИНА з чоловіком БОГДАНОМ ГОШОВСЬКИМ і дітьми ВІКТОРОМ і АНДРІЙКОМ
син — БОГДАН з дружиною ХРИСТИНОЮ
Ближча і дальша Родина

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

„Вишивані вечерниці" в Трентоні

У столиці стейту Ню Джерзі Трентоні, як і в кожному більшому нашому осередку, існує багато українських релігійних і громадських товариств й установ.

Організоване життя Трентону вміло очолює Громадський комітет, що складається з представників важливіших місцевих товариств. Останньо з ініціятиви цього комітету засновано окремий Ювілейний комітет, спертий на широкій релігійній та громадській базі, для достойного відзначення 1 000-річчя Хрищення України.

До найбільш активних організацій міста Трентону належить 19-ий Відділ СУА ім. Лесі Українки, що в ньому згуртувалися молоді жінки без різниці на релігійний обряд і територіяльне походження.

В часі 10 річного існування, яке цей відділ минулого року святочно відзначив бенкетом з мистецькою програмою і забавою під звуки відомої оркестри „Темпо", він вславився численними виставками народного мистецтва: вишивки, кераміки й писанок на різних етнічних фестивалях, зокрема при нагоді величавих святкувань 200-річчя існування ЗСА, а опісля 300-річчя міста Трентону, коли нашими мистецькими виробами, особливо з технікою писанкарства, познайомилися сотні чужомовних гостей.

Членкині 19-го відділу визначаються добрими голосами й кожного року відвідують з колядою українців Трентону й околиці. Недавно енергійні союзянки створили власний ансамбль, який своїми вдалими виступами починає прикрашувати українські свята та імпрези. Членкині працюють теж у молодечих й інших релігійно-громадських товариствах, пильно зберігають наші традиції та рідну мову і в тому дусі дбайливо виховують своїх дітей. Вони ведуть прикладні родини, які будять надію на дальше існування української громади на цьому терені.

Союзянки влаштовують базари, товариські забави, а кожних три роки багатолюдні вишивані вечерниці, щоб придбати фінансові засоби на різні шляхетні цілі, а саме: на Український Музей в Ню Йорку (до речі, вони від пяти років є його меценатом), на фонди: стипендійний, запасовий „Нашого Життя", ім. Оленки Вірщук Савицької, на допомогу Бразилії (одяг і взуття) тощо.

До дбайливо підготованих і найбільше успішних імпрез з багатою програмою в Трентоні треба враховати Вишивані Вечорниці, які відбулися 25-го жовтня у просторому приміщенні української православної парафії св. Юра в Ярдвиллі. Вже при вході на залю миле враження робила гарно прибрана сцена великою емблемою СУА в національних кольорах, вишиваними рушниками, вазонами і китицями червоної калини та більшою картою розміщення різних зразків вишивок по всіх районах України. Вишивані рушники, червона калина та жирандолі прикрашували теж забавову залю, а довкруги на столах пишалися чарівні квіти.

Численних гостей привітала коротким словом голова відділу Валя Джулік і пригадала, що в перервах чекає на них добірний буфет, приготований кмітливими союзянками.

Святочний веселий настрій посилювала оркестра „Темпо", яка своєю бадьорою музикою заставляла всіх, зокрема старших, почуватися молодше, жвавіше й більш життєрадісно. Серед танцюючих пар помічалося багато вишиваних блюзок, сорочок, а то й суконь.

В другій половині вечерниць під грімкі оплески присутніх відбувся похід з показом вишивок. Джурі в складі: І. Микитин, Р. Гладка, А. Бойцун і А. Турчин мали поважні труднощі, щоб серед прегарних вишивок вибрати найкращі. Врешті після другого походу пар признано такі нагороди: першу — за вишивану сукню Наталці Посєві та за стилізовану вишивану сорочку Миколі Веремієнкові, другу — за вишивану суконку і традиційну вишивану сорочку подружжю Лесі й Романові Городиським, а третю — за вишивану блюзку й вишивану краватку Тамарі Веремієнко та Івану Фатові.

В програмі вечерниць були також всякі виграші. Нав'язуючи до традиції молодь закінчила забаву народними танками й коломийками.

19-ий відділ СУА вписав у свою хроніку ще одну дуже вдалу та будуючу імпрезу, яка краще познайомила зі собою українську молодь міста й околиці, наголосила чар української вишивки та залишила незабутній спогад про мило проведений час у рідному середовищі.

Чи не варто влаштовувати вишивані вечерниці частіше, бо вони починають втішатися щораз більшою популярністю серед нашого громадянства, а особливо молоді?

О. Татомир

Українські...

Закінчення зі стор. 2.

рутство фальшивого „вчення" марксизму й московського комунізму, то є найбільш обманної „науки". Вартість і сила ідей не у голословному їх повторюванні. Ні! Сила і вартість ідей Христового вчення заключається у чинах визнавців цих ідей, які вірять в ці ідеї і борються за їхнє переведення у життя. Українці перші, а може й останні аж до самого успішного кінця понесуть хрест переслідування, бо ми переконані, що наш народ страждає за Правду Христа й Його віру в Україні. Тому то українські воїни, оті справжні лицарі зброї давніше й зараз стоять у нерівній боротьбі з люциперською Москвою, з її бунтарством проти Бога, з її фальшивим вченням, „що суд — це світова історія, а правда — це закон сильнішого".

Ми глибоко віримо, що віроломна Москва програє боротьбу з Христом! Хай з нею ще торгуються при безнадійних зелених столиках у Женеві та в Ню Йорку в ООН. У всьому цьому треба бачити початок кінця кризи людини. Вічні вартості трансцедентні, це отой Шевченків „апостол правди й науки", який врятує народи від загибелі, чи радше від загрози впасти жертвою темних московських сил.

Св.п. Остап Глинський

Св.п. О. Глинський

Восьмого липня ц.р. помер у Сан Франсіско Остап Глинський.

Покійний народився 24-го березня 1897 року у Болехові у Східній Галичині, яка входила до Австро-Угорської імперії. Коли у1914 році вибухла Перша світова війна, Галичину зразу окупувала російська царська армія. Але вже у 1915 році російська армія під тиском німецької та австрійської армій покинула Галичину. Залишаючи Галичину росіяни забрали зі собою деяких українців та вивезли їх в глибину російської імперії. Така доля стрінула теж родину Глинських (батька, матір і синів, Остапа та Володимира). З вибухом революції у Росії у 1917 році родині Глинських пощастило переїхати до Китаю, а пізніше у 1923 році ця родина приїхала до ЗСА, де поселилася у Сан Франсіско.

Негайно після приїзду Остап та його брат стають членами місцевого товариства „Просвіта". Особливо Остап був дуже активним у „Просвіті", він був секретарем її у 1929 та 1930 роках. „Просвіта" у Сан Франсіско припинила діяльність у 1932 році, але члени цього товариства підтримували приятельські зв'язки ще довший час.

Кілька літ по закінченні Другої світової війни до Сан Франсіско прибули з Німеччини нові українські еміґранти. Колишні члени „Просвіти", а у тому числі Остап Глинський нав'язали контакти з новими еміґрантами та разом створюють Відділ УККА у Сан Франсіско 12-го березня 1950 року. У 1952 році постає у Сан Франсіско Відділ Українського Народного Союзу. О. Глинський був першим головою цієї організації.

Коли у Сан Франсіско створилася Українська Католицька парафія у 1957 році і придбала перший будинок, Остап Глинський став членом цієї парафії і у вільних годинах без винагороди працював на перебудовою цього будинку. Коли ж у 1968 році парафія придбала другий будинок він теж працював безкоштовно над реставрацією цього будинку.

Перебуваючи у Китаї, Остап Глинський здобув досвід у кількох ділянках, зв'язаних з будівництвом. У Сан Франсіско він мав ліцензію маляра домів, і у цій професії він працював аж до відходу на емеритуру.

Автор цих рядків був головою Відділу УККА на протязі шести років, а О. Глинський — членом Екзекутиви. За цей час ми мали багато розмов відносно біжучих справ у Відділі УККА. Дуже часто розмова сходила на інші теми. Остап з тугою оповідав про красу українських Карпат, які він покинув молодим юнаком у 1915 році, він говорив, що ліси Сієри нагадують йому ліси Карпат. Остап з приємністю згадував про свою участь у аматорському театральному гуртку „Просвіти". У 20-их роках до Сан Франсіско двічі приїжджав Український Національний Хор під керівництвом Олександра Кошиця. Цей хор кожного разу дав по кілька концертів. Остап з гордістю оповідав, як місцева англомовна преса прихильно звітувала про виступи цього хору, а мешканці Сан Франсіско заповняли найбільшу концертову залю. Ці спомини залишилися дорогими для нього до останніх днів його життя.

Померши Остап Глинський осиротив свою другу жінку Гелену (перша жінка Анна померла у 1966 році), синів Володимира, Ричарда, Остапа, дочку Тамару та трьох внуків.

Олександер Лиско

ПОВІДОМЛЕННЯ
для всіх відділових секретарів і урядовців!

Всі відділи УНСоюзу, які бажають влаштувати

СВЯТА СВ. МИКОЛАЯ чи РІЗДВЯНІ ПРИЙНЯТТЯ

можуть контактуватися з головним предсідником УНС

д-ром Іваном Флисом

під адресою:

John O. Flis, *Supreme President*
Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

ЧЕТВЕР, 27-го ЛИСТОПАДА 1986 р.

Рочестер, Н. Й. 217-ий Відд. Б-во св. Йосафата просить всіх Членів взяти участь у ЗАУПОКІЙНІЙ СЛУЖБІ БОЖІЙ та ПАНАХИДІ за покійних членів 217-го Відділу, які будуть відправлені в місцевій церкві св. Йосафата в четвер, 27-го листопада 1986 року, о год. 9-ій ранку. — Ст. Приймак, секр.